

Tarih, 15 Temmuz; Her Şey Meydana Çıktı

Metin Önal Mengüşoğlu

DOSYA

İKİ GELECEK ARASINDA

DOSYA

Tarih, 15 Temmuz; Her Şey Meydana Çıktı

Unutmamak gerekir ki şehir meydanları, Türkiye coğrafyası zemininde benim tanıklık ettiğim son elli yıl içerisinde ilk kez böyle bir aktiviteye sahiplik etmiştir. Resmi ağzların sıklıkla vurguladıkları gibi meydanlar sahiden demokrasi meydanı mıydı? Eğer demokrasiden maksat her renkten, etnik gruptan, mezhep ve mezhepten insanı bir araya toplamış olması iddiası ise bence hakikatin yalnızca çok küçük bir parçası görülmüş, resmin bütünü ihmal edilmiş olur.

Metin Önal MENGÜŞOĞLU

Kadın Faktörü

Artık farkına varılmış olmalıdır ki Müslüman aileler içerisinde kadınlar, geçmişleriyle hesaplaşmasına, erkeklerden ciddi maddi rol kaparak, İslami içerikli eylemlerde öne düşmüşlerdir. Yakın tarihlere kadar bütün meşreplerde daima öteye, arka plana atılan, "soframızdaki yeri ölümlüğümüzden sonra gelen" dizelerini bile aratacak komuna itilmişken, bugün artık erkeklerini peşlerinden sürükleyecek kadar öncelik ve karacılığı ellerine almış görülmektedirler.

15 yıla varan AK Parti iktidarının umulan ve beklenenden uzun sürmesi hususunda kadınların rolünü muhtemelen sosyologlar incelemeye-araştırma yapacaklardır. Yalnızca iktidarı ayakta tutmakta değil mesela 15 Temmuz meydanlarını dinamik kılmada da onların rolü, gözlemcilerin gözlemlerinden kaçmamış olmalıdır.

Sayıları pek fazla kalmamış olsa da, peşlerini gözlemlerin bızasına kadar çekmiş kara çarşafli kadınlarla, kısa gömleğinin altında gö-

rünmekte olan göbeğini kapatmak için ükide birde onu aşağıya doğru çekistiren genç kızlar, omuz omuza, "tekbir" çağrılarına "Allahü Ekber" cıdasıyla cevap yetiştirdiler meydanlarda.

Kendi hesabıma ben de ömrümde ikinci defa meydanlara taşıyan kızım ve eşim oldu. Bu hadiseyi bir köşeye not ederek 15 Temmuz Meydanlarının başka neler söylediğine dair okumayı sürdürdüm.

Evvla unutmamak gerekir ki şehir meydanları, Türkiye coğrafyası zemininde benim tanıklık ettiğim son elli yıl içerisinde ilk kez böyle bir aktiviteye sahiplik etmiştir. Ve zaten bu sebeple hemen her gün o meydanların gözlemcisi olmaya can atıyordum.

Resmi ağzların sıklıkla vurguladıkları gibi meydanlar sahiden demokrasi meydanı mıydı? Eğer demokrasiden maksat her renkten, etnik gruptan, mezhep ve mezhepten insanı bir araya toplamış olması iddiası ise bence hakikatin yalnızca çok küçük bir parçası görülmüş, resmin bütünü ihmal edilmiş olur.

Kadın faktörüne değinmiştim. Meydanlarda akıp giden duygu selini de herhalde kimse inkâr edemez. Bu bir kolektif şuur hareketi sayılabilir ama o coşku, heyecan, gönüllülük atmosferini derin bir düşüncecinin yarattığı söylenebilir mi? Ve zaten bu ve benzeri kitlesel hareketler, birleşmiş, sıkışmış öfkelerin patlaması sürecinde doğar. Böyle de oldu. İşin tabiatı da budur.

"Sömürülebilirlik" Vashı

"Din duygusu" diyebileceğimiz motivasyon, (Türkçesi güdülenme, tam da tanımına uygun bir davranış üzerinde duruluyor) bence kadın faktörü ile paralel ve aynı ölçüde bütün meydanların ses ve soluğundan dışarıya yansımaktaydı. PKK terörü sebebiyle müthiş yaralar almış bulunan şehirlerimizde mesela, Diyarbakır, Van, Muş vb.lerde kutlu doğum haftalarında görülen müthiş dolu meydanlar da, benzer sebeple (din duygusu) dikkat çekmiyor muydu?

Pekâlâ, burada Din eğer İslâm ise -ki bunda kuşku yoktur. İslâm, duygu öncelikli bir inanç manzumesi midir? Duygu, beşeri hayatın elbette vazgeçilemez kaynaklarından birisidir ama İslâm, hele ki müminlerini, duygularına hitap etmeden çok evvel, düşünmeye çağırarak, iki cihan kurtuluşu müjdesi verir. Elbette İlahî Kelâm beşeri duyguları ihmal etmez. Ne var ki sözgelimi Hristiyan teolojisinde olduğu gibi kelimeleri tam anlamıyla, insanları, "duygu sömürüsü" yaparak elde etmeye hatta avlamaya çalışmaz.

İşte tam bu noktada Müslüman halkların yeryüzünde özne olmaktan çıkarak nesneleştirildiği, Malik bin Nebi mektubunun "sömürülebilirlik vashı" şeklinde dile getirdiği bir duygu dünyasına düştüğü son yüzyıllar, bu hususta bize ipucu verebilir. Müslümanların büyük kitlesi, tıpkı Hristiyanlar gibi, dinlerini birer duygu motivasyonu(güdülenmesi) düzlemine indirmişlerdir. Beşer cinsi, düşünmeyi ihmal etmeye başlayıp duygu ağırlıklı inanç ve eylemlerin ardına düştüğünde, düşünmeyi sürdüren hemcinsleri tarafından sömürölmeye mahkûmdur.

Din, yakınıza bir duygu bağı haline indirgenildiğinde, beşerin sömürülebilirlik vashı yükselir. Nitekim Müslüman âleminde, geleneksel hayatın önemli bir tarihsel bölümünde, kitlesel anlamda yaşanan bu durum olmuştur.

İslâm, salt bir din duygusu biçiminde de olsa bu halâk Sünnisi, Alevisi, sarhoşu, başı açık gezen veya çarşafa bürünen kadını nezdinde, evvela bir şura doğru akmakta ve sokaklara yayılmaktadır. Buradan sonra bu şuur altı veya genetik tepkiler, beşerin fıtrî aidiyet ve mensubiyeti olan sahâh İslâm'a doğru evrileceği hususunda umut vermiştir. Ancak bunu Allah'ın bir mucizeyle gerçekleştirmesini beklemek boş avuntudur. Müslüman münecverler artık ehlişünnet omurgasını koruma adına gelenegün, folklorun bütün malzemelerini kutsamak yerine, onları İlahî Vahyün ölçüsüyle tartmaya başlamalı, bu öğretiyi şu temiz fıtrathâ halâklarına anlatmalıdırlar.

Siyasal hayatta sultanların ahaliyi tebaa olarak gördüğünü söyleyen Bilge Aliye İzzetbegoğlu, Müslümanlara bütün ezilmişliklerine, sömürölmüşlüklerine bakılmaksızın, hâlâ "itaat"ın her şeyden evvel öğretiliyor olmasını şiddetle eleştirmekte, bu sebepten son derece haklıdır. Osmanlı sultanlarından kimilerinin tebaasına "kullarım" diye hitap ettiği hatırlarsa, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın yeni zamanlardaki başarısının başka bir açıklaması daha ortaya çıkar. O, seçmenine, dikkat edildiyse sürekli "kardeşlerim" şeklinde hitap etmektedir. Sırf işte bu sebeple bile olsa ona "diktatör" demeyi sürdüren (ötekiler değil) Müslüman iddiaî insanlar insafsızdırlar.

Duygu Sömürüsü

Sömürülebilirlik vashının, Anadolu Müslümanlığı da denilen zemindeki en görünür şekli, tekke ve zaviyelerde, onlar resmen kapatıldıktan sonra da örtülü biçimde kimi "hocafendi"ler etrafındaki okşumlarda karşınıza çıkmaktadır. Türkiyeli bazı aydınların "ehl-i şünnet omurga" diyerek ortaya sürüp, canbıraş biçimde savunmaya, korumaya çalıştıkları itikat bütünü, çok büyük bir ölçüde böylesi bir duygu sömürüsünün mah-

sulüdüdür. Gelin görün ki bazı aydınlar meselenin bu cephesini görmeye, düşünmeye, anlamaya yatkın değildirlir. Onlar ezberlerinin konforunu tercih ederken, savundukları oluşumun içerisindeki şeytani güçler, maalesef sütte gerisinden malı götürmektedirler.

Sömürülebilirlik vasfı dediğimiz düşüncemiz, kişinin duygu sömürsüne bireysel anlamda açık düşüncesinin resmidir. Müslümanlar dünyanın birçok bölgesinde Müslüman olmayanların siyasal egemenliği altında yaşamaktadırlar. Bu ahvali öylesine benimsemişlerdir ki, kendilerine efendilik yapanlara olan minnet borçlarını, mesela onlardan daha "hakiki" demokri ve "hakiki" laik görünerek ödemektedirler. Onları kitlesel olarak bu duruma düşüren duygudaşlığın, o savunup durdukları "ehl-i sünnet omurgası" denilen geleneksel yapıdan başkası değildir. Çünkü o yapı tekkede peyhe, medresede müderrise, sarayda sultana fasık ve facir bile olsalar itaati öngörmektedir. Hatırlayın, Mavi Marmara olayında FETÖ örgütünün başı "otoriteden izin alınmaydı" derken geleceğin ağzından başkasının konuşuyordu.

FETÖ örgütü sömürücülerin ortaya çıkmış son ve en yaygın aygıttır, daha ortaya çıkmamış ve siyasetle uğraşmaz gibi görünen oysa aktif siyasetin hem de göbeğinde at koşutları niceleri; Anadolu'da masum ahalini din duygusuyla, Allah'ı değil bizzat kendilerine bağlayarak, sakanat sürmektedirler. (Söyleman Demirel'i tam kırk yıl milletin başına bela eden kimlerdi sizce; ehl-i sünnet'in hangi koluyla?) Artık hedefi teke indirerek, yalnızca FETÖ örgü-

tüne vurup diğer sapkın kolları temize çıkartmaya çalışmak, darbecilere çanak tutmaktan başka bir işe yaramayacaktır, bunu görmek lazımdır.

15 Temmuz Meydanlarını konuştuğumuz, tartıştığımız bu günlerde, ana hedef haline gelmiş buhanan FETÖ örgütünün itikadi temeli üzerinde düşünelim. Düşünürken altmışış yıllarda kimi

kanaatlerinden ötürü görün birinde (kuşvetle muhtemel suikast ile) ortadan kaldıran merhum Yaşar Kutluay unutulmamalıdır. Faili meçhul bir cinayete kurban giden Yaşar Kutluay, ilki hususta ilmi çalışma yapmaktaydı: Siyonizm ve Nureculuk.

Burada meselemiz Nureculuk olduğuna göre, her ne kadar öteki Nurecular tarafından FETÖ örgütü Nureculu sayılmıyor gibi görülsede, kimse kimseyi aldatmasın; bu örgüt bal gibi Nureculudur. Yaşar Kutluay hocamızı faili meçhul kurban götüren Siyonistler mi, Nurecular mı yoksa tıpkı FETÖ'cüler gibi Siyonist destekli Nurecular mıydı? Bu soru zihinlerde beklesin bir müddet.

Nurecuların piri Said Nursi kimdir, ne söylemiştir; "ehl-i sünnet omurgası"nı korumaya çalışan aydınlar, bu soruların açılmasına pek istekli görünmeseler de, Yaşar Kutluay merhumun tespitlerinden hareketle bir yaklaşım sergilediğimizde, ortaya tam da söylemek istediğimiz duygu sömürüsü; bunun ardından da Nureculuk gibi bir temayü-

lu benimsemiş insanların "sömürülebilirlik" vasfı çıkacaktır.

Hafıza Tazelemesi

Şurası bir hakikattir ki Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran imadenin İslâm ile bir problemi her zaman

Meydan, siyaset adamlarına demokrasi, laiklik, Kemalizm teranelerinin artık kimseyi tatmin etmediğini de söylemiştir. Resmi ağızlar demokrasi derken halk buna, "Allahü Ekber" nidasıyla karşılık vermiştir. Allah'ı en yüce gören öğretinin sahihini aramaktadır insanlar. Onlardan bilgi esirgemeyi artık bırakmalıdır; onları "geri zekâh" farz edenlerin asıl geri zekâhlar olduğunu gören görmüştür. Türkiyeli kimi hükümet yanlışmış gibi görünen liberallerin hâlâ demok-rasi, Kemalizm türü önerileri çoktan iflas etmiştir. Güya çok kültürlü, çok etnisiteli ve çok dinli bir ülkede yaşıyoruz. Durum hiç de böyle değildir. Bu ülke tek kelimeyle ve elbette Müslümanlarındır. Bütün öteki inanç mensupları Müslümanlarla beraber evet, sulh içinde yaşayacaklardır.

vardı. Cumhuriyet kurulurken saltanatın kaldırılması, sonuna kadar hakkı bir eylemdi. Ancak böyle işlevi, başından beri kaşkülü bulunan hilafetin ilgası, saltanattan da önceki tek hedef gibi görünmekteydi. Lakin kısa süre sonra anlaşıldı ki söz konusu imdenin asıl problemi ne saltanat ne de hilafet kurumu ileydi; hedef doğrudan İslâm idi. İslâm'ın ise Anadolu'daki en görünür, göze çarpar yaşama modeli tekke, zaviye ve medreselerdir. Başlangıçta sanki bu çoknitelikli kurumlar yerine sahih İslâm öğrenilsin için Kur'ân-ı Kerim tefsir ve mealleri, hadis mecmualarının yazım ve yayım faaliyetleri devlet tarafından teşvik edildi.

Bir süre sonra, en ziyade de Tek parti diktası sırasında, bu, göya cumhuriyeti oluşturan imdenin, sade duygusal/kültürel/folklorik İslâm'a karşı değil, sahih İslâm'a yani tefsir ve hadis metinlerine bağlı olarına da ciddi muhalefeti deşifre oldu. Hatta kurucu imdenin bizzat millete karşı tepki koyduğu neredeyse açıktan ilan edilmeye başlandı. Milletsiz bir devlet mi kurulacaktı yoksa insanları diktacı iradelerinin boyunduragına alarak, bir ömür sömürmeyi veya başkalarına satmayı mu besap etmekteydiler? (Mandacılık vb.)

Ne oldu; düşüncce, inanç ve ifade hürriyeti ortadan kalktı topyekûn inançlı millet, sinelerinde gizlediklerini bu sefer "merdiven altı"nda tatmin etme yolunu seçti. İnsanlar boş durmuyor elbet devlet de boş durmuyordu. Millet ile devlet arasında bugün kimse için inkâr edemeyeceği, son elli yıldaki modelini bizzat benim de yaşadığım soğuk savaş baş göstermişti.

Babamın evi küçük bir tekke idi. Dervişler toplanır Cuma akşamları "Hey ya heş Huu, Dahilek Ya Hüsameddin" diye kendilerince göya zikrederlerdi. Kerpiçten mamul evimizin duvarları, neredeyse bir buçuk metre kalınlığında olmasına rağmen; daracık pencerelerine zavalh anam, kalın yün minderler dayandı ki içerideki ses, kenar mahalledeki evimizden dışarıya taşıp da, devlet ile yüz yüze gelmeyelim. Neden; yasaktı çünkü evimizin bir odasında üç beş kişi toplanıp "Allah" demeniz.

Said Nursi fenomeni de böyle başladı. Başlangıçta adamcağım adı Said Kürdi idi. Sıradan doğulu (Bitlis, Hizan, Nurs Köyü) bir medrese talebesi idi. Öyle bir talebe ki Yaşar Kutluay'ın tespitiyle söylenecek olursa, tahsil devresini kitaplar-

dan birkaç satırı birkaç günde okuyarak aniden allame oluvermişti. Önce Peygamberi, ardından Abdülkadir Geylani adlı tasavvuf ünlüsünü (daha on beş-on altı yaşlarında) rüyasında görenek kol-ları sıvamıştı. Yani görevi yukarıdan(!) almıştı.

Kürt kökenliydi ve Türkçeyi iyi bilmiyordu. Fakat Allah vergisi kabiliyetiyle etrafındaki insanları teshir etmeyi iyi beceriyordu. O konuşuyor, şakirtleri konuşulanları kaleme alıyordu. Yaşar Kutluay hocanın çalışmasından özetleyerek aldığımız ifadelerden bazıları kitaplarına şu şekilde aksediyordu: "Bu husus kalbime ilham edildi, bana böyle yazdımdı, ihtiyarım dışında kalbime düştü, hakikat (yukarıdan) iltar yoluyla bana bildirildi, hakkebyakin hakikate muttali oldum, Risale-i Nurlar, müellifin ihtiyarıyla değil, Cenab-ı Hakkın ihsanıyla yazılmış bir eserdir, kutsidir, Risaleler Kelimetullahtır, Semavidir, alem-i gayb, hadisatı kevnîyye ve beperîyyeyi ihtiva eder..."

Ehl-i sünnet omurgası'nı korumaya çalışan aydın arkadaşlar! Şu yukarıdaki ifadeler en hafifleridir. Görüldüğü gibi bu sözler eğer sizin bala "Bediüzzaman" lakabını taktığınız insana ait ise -haşa- Allah'a tasarruf edecek ne kalmıştır? Kaynak soruyorsanız Asay-ı Mısa, Celcelutiye, Sikk-i Tasdik-i Gaybi ve diğer eserlerine bakabilirsiniz. Dahası, FETÖ örgütünün başı, bunlardan başka ifadeler mi kullanıyor? O da tıpkı hocası gibi rüyalarıyla amel eden birisi değil midir? Arada bir de Peygamber ile yüzleşmesini "rüyada değil cismani" diyerek aktarmıyor mu? Said Nursi ile arasında ne fark vardır?

Siyasal anlamda kimi cinayetlerin ortağı olduğuna bildiğimiz FETÖ ve çetesine karşı dururken, onun esin ve besin kaynağı olan metinlerin bu oluşum üzerindeki rolü nasıl görmezden gelinecektir. FETÖ'yü Nurculuktan sıyrarak öteki Nurculuğu ehl-i sünnet omurgası içerisine aldığımızda, yeni FETÖ'lerin oluşmasını hangi tedbirle önleyeceksiniz?

FETÖ Sosyolojisi

"FETÖ'nün üzerinde yüzdüğü sosyoloji Kemalizm'in mağdur ettiği kitlelerdir" tespit ve yargısının hakikat payı yüksektir. Siyasal anlamda PKK örgütü için de Kemalist İrçiliğin sonucu doğduğu söylenmektedir, elbet bunda da haklılık payı vardır. Vardır da "hırsızın hiç mi saçu

yok?" Benzetme pek uymadı galiba, şöyle söyleyelim, sömürölme müstahak olmuş halkın duyguları, itikadı (düşüncesi demiyorum çünkü ortalarında görülmüyor) sorgulanmamalı mı?

15 Temmuz Meydanlarını oluşturan büyük katliam sonrasında, merkeze FETÖ örgütünün asli fail sıfatıyla alarak, ekranlarda malumatfurukluk yapan itirafçıları başkası yoktur. Onların pişkinliklerine şaşırıp dururken, tam o esnada, Diyanet İşleri Başkanlığı bir Din şurası toplayarak Sonuç Bildirgesi yayımlasın mı?

Bildirgenin bir maddesi hatırımda yanlış kalmadıysa şöyleydi: "FETÖ sahte bir Mehdi hareketidir." İster misiniz Diyanet İşleri Başkanlığı yakında bize hakiki bir Mehdi'nin ev adresini versin? Cümle kabahatinden büyük ekran itirafçıları bir tarafa bırakarak, bu resmi söylem üzerinde düşünürce, ehl-i sünnet omurgasının ne kadar muhkem olduğunu görüp yürekler öyle bir rahata(!) erişiyor ki, somayım.

Gelenekçiler iki yüzyıl önceden itibaren İslâm âleminde boy göstermeye başlayan yenilikçislahatçı daman, modernist, reformist, batıcı filan diye karalamakta gecikmediler. İslahatçılar, yeniden ana kaynağa dönmeyi Müslümanlara önerirken gelenekçiler, o güne kadar biriktirdikleri kültürel/folklorik malzemenin ellerinden gideceği, onlar üzerinden kurdıkları saltanatın sarsılacağı endişesiyle, söz konusu direnişlerini olgunlaştırdılar. Bunu yaparken, ahali nezdinde itibar sağlamak maksadıyla da, tarihi silahlara sarılarak, din duygusu sömürüsüne müracaat etmekte gecikmediler. Yenilikçiler sünnet düşmanı, hadis düşmanı, Peygamber düşmanı ilan edildi çarçabuk. Neden hadis düşmanıydı Cemalettin Afgani, Muhammed Abdüh, Reşit Rıza, Mehmet Akif vb. Çünkü "Buhari ve Müslim'in eserleri, ne kadar itina ile okutulmuş olursa olsun, naklettikleri hadisler üzerinde metin kritiği yapmak zarureti vardır" diyorlardı. Bu çaba hadis düşmanı kılarmıydı insanı?

Gelin yine FETÖ hadisesi üzerinden okumayı sürdürüelim. Bu canavar kıstının bir yegani polisler tarafından yakalandı ve sorguya alındı. Evinde ne-ler bulundu bilen var mı? Özel bir mahfaza içerisinde korunan insan tınağının bir parçası ve yine insan kılı ve de bir parça toprak. Kime ne anlatıyor bu nesneler? Mesela ehl-i sünnet kimliğini te-

kelinde bulunduran, giydiği cübbenin şöret yaptığı hoca(!)yı bilen bilir. Bizat kendi evinde "saç-ı şerif" ve "sakal-ı şerif" bulundurduğunu televizyon ekranlarından iftiharla söylerken neyi ima etmekteydi acaba? Saç ve sakal telleri kime ait olarak sunulmaktadır, "Peygamber'e" diye düşünenler çoğunluktadır değil mi?

Dindarlık görüntüsünün esin ve besin kaynaklarına bakıldığında Said Nursi, FETÖ ve Cübbeli arasında bir fark var mıdır? Bize göre işte sorun tam da bu noktadadır. Din algısı ve anlayışındaki manazi durum, Din'i öteki beğeri dinler gibi duygu sömürüsüne dayalı bir müessesesi olarak görmekten kaynaklanmaktadır. Oysa Hak Din insanı, müminini bütün beğeri eylemlerden en evvel, düşünmeye çağırır. Düşünen insanı ise sorgular. Ve her kime ait olursa olsun, kendisi gibi bir beğerin kesip attığı tınağı necis yani pis ve kirlidir görür ve onun yerinin çöplük olduğunu bilir. Bunun ötesi yoktur. Sakal ve saç telleri için de durum farklı değildir.

Meydanın Manzarası

Kadınların hep önde olduğu bu meydanları var eden ilk geceki mücadelede de onlar tanklara kafa tuttular. Tankların üzerindeki canilerden korkmadıklarını canilerin suratlarına karşı haykurdular. Doğrusu bu durum beni utandırmıştı. Kamyon sürücüsü çarşafı kadın ile başı açık komşusu ne sevimli ikili olmuşlardı. Buna nasıl cesaret ettiler? Bizden habersiz ne zaman bu şururu kazandılar?

Meydandaki başka bir kadın haykırıyordu: "Benden önceki zamanlarda Menderes'i yediler, ardından Turgut Özal'ı öldürdüler, benim zamanında ben Recep Tayyip Erdoğan'ı onlara yedirmeyeceğim!" Bu tablo erkeklerin iştir de karşısında utanacakları bir tabloydu doğrusu. Peki, Recep Tayyip Erdoğan hangi marifetiyle böyle bir iltifatı kazanmıştı? Kimse kulaklarını tıkamassın; cevap: yürekliliği, cesareti, içtenliği ile dir.

Evet, sahiden 1960 darbesinden bu yana gerçekleştirilen bütün darbeleri ben bizat yaşadım. Apoletli demiryolcularından olan babam sırf namaz kılan bir insan olduğu için 1960 darbesinde mağdur edilmişti. 12 Mart 1971 rejimi ben öğrenciyken gerçekleşti ve onun dozerleri benim neslimin üzerinden geçti. Arkasındaki bütün darbeler ha-

Yaşamalar, tecrübeler, iletişimin yaygınlaşması, son iki yüzyılda ortaya çıkan tevhid ve İlahi Vahiy kaynaklı okuma yazma faaliyetleri, Müslümanların bir oranda sivilleşmesi, hem geleneği hem de mevcut yaşama biçimini sorgulamalarını sağladı. Yüzlerce Kur'an meal ve tefsiri yazıldı ve tercüme edildi, okundu, okutuldu. Saç, sakal, tırnak ve şekil peşindeki Mehdi-Mesihçi şarlatanlar, yine etraflarına kitleler toplamaya sürdürüyorlardı. Ancak unutulmaz bir husus vardı ki o, İlahi Vahyin yaygınlaşması sonrası doğan, düşünsel diyemsek de en azından duygusal bilinçteki yükselmenin bereketiydi.

turduğunda, bu hadiseler karşısındaki yegâne kalkışma, 68 kuşağı yani benim kuşağımın solcu gençleri tarafından gerçekleştirilmişti.

Kim, nasıl hesap edecekti ki hem darbeler hem de darbeleri durdurma girişimleri içerisinde o zamanki devlet aklının eli vardır? Mesela Said Nursi'nin şakirtleri arasındaki asker orantıyla, FETÖ şakirtleri arasındaki asker oranı kıyaslandığında bir hakikat ortaya çıkar diye düşünüyorum. Belki Said Nursi olan bitenin arka planından bîhaberken FETÖ olan bitenin bizzat failidir.

Türkiye'de 1960 darbesi sonrasında kurgulanan 1961 Anayasası tıpkı daha öncekiler gibi ta-bir caizse hesaplı kitaplı ve hileli bir anayasa idi. Özellikle sol kesimlere düşüncü ve ifade hürriyeti tanır gibi görünmekteydi. Uygulamaya konulduktan tam on yıl sonra gerçekleştirilen darbe ile ortaya çıkmıştı ki, bu hileli anayasa, ülkede ne kirata solcu var, onları tadat edip ortadan kaldırmaya dönük, bir manevradan ibarettir. Benim kuşağımın zavallı solcu gençleri, bu manevraya kurban seçilip asılarak, bombalanarak vb. biçimde ortadan kaldırıldılar.

İzleyen yıllarda Türkiye'de Müslüman unsurunun hem de sadece görünür olan en basit bir eylemine, şu asla unutulmaması lazım gelen başörtüsüne karşı uygulanan zulüm, neyin nesiydi? Ortaokul çağındaki başı örtülü kız çocuklarının arkasından kovalayan polis parizerleri, ne için arındıydılar? Her Millî Güvenlik Kurulu toplantısından sonra irtica gerekçesiyle ordudan atılan subay, astsubayların tamamı FETÖ'cü müydü? Tam aksine bence FETÖ'cü olanlar atılıyor gibi yapılarak yeni görev yerlerine postalanıyorlardı belki de.

Yaşamalar, tecrübeler, iletişimin yaygınlaşması, son iki yüzyılda ortaya çıkan tevhid ve İlahi Vahiy kaynaklı okuma yazma faaliyetleri, Müslümanların bir oranda sivilleşmesini, hem geleneği

hem de mevcut yaşama biçimini sorgulamalarını sağladı. Yüzlerce Kur'an meal ve tefsiri yazıldı ve tercüme edildi, okundu, okutuldu. Saç, sakal, tırnak ve şekil peşindeki Mehdi-Mesihçi şarlatanlar, yine etraflarına kitleler toplamayı sürdürüyorlardı. Ancak unutulmaz bir husus vardı ki o, İlahi Vahyin yaygınlaşması sonrası doğan, düşünsel diyemsek de en azından duygusal bilinçteki yükselmenin bereketiydi.

İslâm, salt bir din duygusu biçiminde de olsa bu halkın Sönmesi, Alevi, sarıboş, bağı açık gezen veya çarşafa bürünen kadını nezdinde, evvela bir şura doğru almakta ve sokaklara yayılmaktadır. Buradan sonra bu şura altı veya genetik tepkiler, beğerin fıri aidiyet ve mensubiyeti olan sa-bih İslâm'a doğru evrileceği hususunda umut vermiştir. Ancak bunu Allah'ın bir mucizesiyle gerçekleştirmesini beklemek boş avuntudur. Müslüman münevverler artık ehl-i sünnet omurgasını koruma adına geleneğin, folklorun bütün mabemelerini kutsamak yerine, onları İlahi Vahyin ölçüsüyle tartmaya başlamalı, bu öğretiyi şu temiz fitratlı halklarına anlatmalıdırlar.

Meydanları dolduran ahali üzerlerine düzen vazifeyi hem de fazlasıyla yerine getirmiştir. Onlar gençlerinde gizlenmiş bulunan fitri tepkilerinden gayri bir mülke zaten sahip kılınmamışlardır. Onu da ortaya koydular. Vicdanlarının sesini dinlediler ve tarihin akış seyrini değiştiren muhteşem bir destan yazdılar.

Halk, kendilerini yönetme mevkiinde bulunanlara, bütün öğretici kurumundaki kanaat önderlerine müthiş bir iltıfada bulunmuştur. Kendilerini Allah ile aldatmaya son verilmesini istemişlerdir. Saç, kıl, tırnak gibi saçma sapan fetişlerle, Mehdi ve Mesih beklentisiyle oyalanmalarına son verilmesini dilemişlerdir. Fitri, vicdani ve insani temayüllerinin İslâm'a doğru olduğunu bildiklerini,

burun farkında olduklarını haykırmışlardır. Şimdiden sonra Allah ile aldanmak değil Allah ile öğretilmek arzusındadırlar.

Meydan, siyaset adamlarına demokrasi, laiklik, Kemalizm teranelerinin artık kimse-

yi tatmin etmediğini de söylemiştir. Resmi ağzılar demokrasi derken halk buna, "Allahü Ekber" ni-dasıyla karşılık vermiştir. Allah'ı en yüce gören öğretinin sahibini aramaktadır insanlar. Onlardan bilgi esirgemeyi artık bırakmadır; onları "geri zekâlı" farz edenlerin asıl geri zekâlılar olduğunu gören görmüştür. Türkiyeli kimi hükümet yanlışmış gibi görünen liberallerin hâlâ demokrasi, Kemalizm türü önerileri çoktan iflas etmiştir. Göya çok kültürlü, çok etnisiteli ve çok dinli bir ülkede yaşıyoruz. Durum hiç de böyle değildir. Bu ülke tek kelimeyle ve elbette Müslümanlardır. Bütün öteki inanç mensupları Müslümanlarla beraber evet, sulh içinde yaşayacaklardır. Şunu görmüyor musunuz ki, FETÖ bile Müslümanlık iddiasıyla hem de Müslüman öldürmektedir. Meydanları ana blok olarak Müslüman ruhun doldurduğunu göremeyenler, olup biteni asla doğru anlamış sayılmazlar.

Ülkenin Cumhurbaşkanı halkına "kardeşlerim" diye hitap ederek eski siyasal öğreti ve uygulamalarını geride kaldığını öğretmiştir. Şimdi sıra münnevver Müslümanların halklarıyla aralarında açılmış buharan bilgi makasının ağzını kapatma çabasıdadır. Sahih İslâmi öğretiyi öğretme ve yaşama geçim eyleminde halkların da yanlarına katılmalıdırlar. Kendini Müslüman görmeyenler Müslümanların himayesi altındadırlar, korkmasınlar. Çünkü Kur'an bilen her Müslüman "bir insanı haksız yere öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibidir" ilkesine iman etmiştir.

Kur'an bilen Müslümanların pekâlâ anlayabilecekleri başka bir husus daha var ki önemlidir. FETÖ örgütünün sempatisanları arasında sami-

miyetle itikat sahibi olanlar elbette vardır. Samimi mensuplar arasından tutuklanırlara, "vatan haini" nazarıyla bakılması, dışarıdaki yakınlara, "vatan haini" damgası vurmak böyle

kolay olmamalı" diyerek bir savunma dili geliştiriyorlarmış. Şunu iyi bilmeliler ki Müslümanlar açısından sapık itikat sahibi olmak, sapık bir itikat sahibini savunmak, onun izinden gitmek, vatan hainliğinden çok daha tehlikeli ve öldürücü bir tutumdur. FETÖ öğretisi Müslüman kültür tarihindeki Haşhaşi topluluğu gibi sapık bir ekoldür, onun bağışığında ısrarlı olanlar da elbette sapıktır. Bu sebeple "vatan haini" damgası, sapıklığın yanında çok hafif kalır, sırf bu sebeple üzülmek yerine, tutuklanan FETÖ'cülerin uhrevi hayatları adına kaygılanmaya başlasalar iyi olur. Kendini Mesih-Mehdi makamında gören, kullanılmış çamaşırlarını bağışlarına teberrükten giydiren, sümüksü mendilini bağışlarını yüzüne gözüne sürmesinden sadist bir haz duyan, turnağı, saç, sakalının kutsanmasına göz yuman birisinin izinden gitmek, vatan hainliği ne ki, bordin kötülüklerin arasındır.

Halkların fitri kalkışmaları sonrasında meydanlar büyük bir umut açılmış, yarınlar için iyi haberlere işaret koymuştur. Allah adını sırf egosunu şişirmek maksadıyla kullananlara veya hemcinsleri olan başka araçlara çağırılmayı reddetmişlerdir. Yalnız Allah'a muhtaç bırakılmayı dilemişlerdir. "Dik

dur eğilme, bu millet seninle" diyerek Başkomutanlarına destek veren halk o Başkomutan: "Biz bir beşerin önünde değil yalnız Allah'ın huzurunda rûkâ eğiliriz" cevabını vermiş ve kendi görevini tamamlamıştır. Sıra bilenlerde, münnevverlerde, sahih İslâmi öğretinin bağışlanındadır. Halkı, şarlatanların şerinden, İlahi Hitab'a bizzat muhatap olmaya çağırılmalıdır. Döşönmekten ve Kur'an'a yaklaşmaktan korkmamaları gerektiğini aralıksız hatırlatmalıdır!